

När jag själv kom ut fick jag syn på
 det klart lysande fönstret. Skenet
 förföll mig var silvervit bläckande.
 I första ögonblicket förföll mig också
 finnas något svart i bilden eftersom
 jag nu efteråt inte kan ange dess plats
 i förhållande till bildet. Det syntes
 som om det drängde och dräng-
 lade. Min första reflexion inreda
 jag fick klart för mig att det var
 detta fönster barnen anvisade mig
 var att det var en väldigt nitfäst
 mål som gjorde några plötsliga
 ringslag. Det svarta höll sig även
 enligt barnen inte alldeles still i för-
 hållande till det lysande utan "dräng-
 de" liksom till. Det svarta försvann
 för mig omedelbart och jag iakttog
 i fortsättningen blott det skinnande
 fönstret. Jag är en avsevärt närvarande.
 Jag själv förvände det svart var
 blott bläckfärg.

Min hustru, som fick syn på
 fönstret väsentligt senare än jag
 (ungefär när jag förvände det)
 säger sig blott ha iakttagit en
 "prick" som förflyttade sig bort.
 Kristinehamn den 15 juli 1946
 Elis V. Vansjöberg sdr. J. V. Vansjöberg &
 Kristinehamn